

ДУХОВНИ РАЗМИСЛИ

Чарлз БЪРД

Когато Исус дойде на тази земя, дойде като бебе. Можете ли да си представите Богът на Вселената да положи Сина Си в ръцете на майка в тийнейджърска възраст и Той да израсне и да вземе всички правилни решения? Трябваше да Му смеят пелените. Богът на цялата вселена, Който създаваше галактиките, трябваше да се научи да се адаптира към лицето на една нова майка. Ръцете, които бяха придали форма на тялото на Адам, трябваше да се адаптират отново към живота. Тези ръце, които бяха създали всичко. Ние служим на един чудесен Бог, Който дойде на тази земя, за да покаже на теб и мен как да живеем, как да мислим, как да избираме, как да чувстваме.

Мислили ли сте някога за това, че Той иска да ви научи как да чувствате? Днес някои от нас

не се чувстват много добре

Имаме проблеми. Може би жена ви ви изневерява, вашият съпруг се държи зле, децата ви са затънали в грях, лекарят ви е казал, че имате рак. И не се чувствате много добре. Исус разбира чувствата ни. Казва ни да отместим очи от проблемите си, призовава ни да отвърнем погледа си от себе си и да го фокусираме върху Него. Днес Исус разбира, защото живя тук. И се грижи за вас.

Една книга е събрала снимки от списанието "Лайф". Нарича се "Най-доброто от живота". Но за нещастие много от тези снимки отразяват най-лошото от него. На една от страниците има снимка на будистки монах, който, притеснен от политическата ситуация, се самоzapалва и умира в Сайгон. Следващата снимка е кадър от клане. Трагична страница от историята на Америка. Американските войници убиват всички жители в едно село - мъже, жени, деца. Войната е ужасна. Следващата снимка, наречена "Разстрелът на вьетконговеца", направена от Еди Адамс през 1968 г., показва полицейски шеф в Сайгон, който застрелва предполагаем симпатизант на северновьетнамските комунисти - вьетконгците. Следващата разкрива случилото се в село Транг Банг.

Южно-вьетнамците приближавали

и получили съобщение, че врагът - вьетконгците, е тук, бомбардирани го. Джон Плъмър бил млад войник, управлявал хеликоптер. Той попитал два пъти има ли жени и деца в селото. Отговорили му, че не. Заповядал бомбена атака с напалм - лепкаво вещество, съдръжашо каучук. Когато експлодира, то се разпръсва навсякъде, залепва се за вас и започва да гори. Специално този ден му се обадили - "Беше добра атака." На другия ден, когато седнал да закусва, видял вестника. На първата страница се намирала снимка на фотографа Ник Ът - на нея имало малко момиче, чи-

ито дрехи горели. Ник Ът получил

наградата "Пулицър"

за тази снимка. Тя не само е пожар в американската психика, но и горяла в ума на Джон. Духът му бил съкрушен, бил съспан. Не говорил с останалите, защото знаел, че ще

Снимката на Ник Ът се превърна в символ на ужасите на Войната. Бягащото обгорено от напалма момиче Фан Ким Фук е жител на селото Транг Банг.

КОЙ СЪМ АЗ?

Показният разстрел на вьетконговеца, заснет от Еди Адамс през 1968 година.

кажат: "Това е война, понякога страдат невинни хора." Не се утешил. Този 24-годишен мъж си отишъл и през нощта сънувал това момиче, чувал виковете й. Започнал да пие. Пиемето разрушило първия му брак, втория също. Оженил се за трети път, но без значение колко здраво работел за успешната си кариера, колко пъти се женел, все се будел през нощта с чувство за вина. Може би и вие сте извършили нещо. Джон хранел негодувание. Какво е решението на болката, за вината?

Днес искам да ви дам два въпроса, които могат да променят това, което сте. Кое е единственото нещо, което притежавате? Съвестта? Не. Ние преживяваме нещата в съвестта си, но това не е нещото, което притежавате. Вярно? Тя е чудесно нещо. Елън Уайт имала видение. Била й дадена лента, която се разтягала. "Какво представлява това?" - попитала. "Това е вярата - казал ангелът.

Ако спреш да я разтягаш, ще стане ронлива и с нея е свършено." Сърцето? Характерът? Единственото, което притежавате, е силата на избора. Ако разберете това, то ще промени начина, по който живеете. Йосиф беше продаден от братята си, той не избра това. Изборът му беше ограничен, но все още притежаваше си-

мъстителни. Има възрастни хора, които си лежат в леглата, вече не грешат, вече не мислят. В САЩ им казваме "зеленчуци". Как

Белезите по тялото на Ким Фук все още личат днес, но тя намери сила да продължи живота си като изостави вярата каодаи и прие християнството.

те да изберете да Му служите, да изберете да Му дадете волята си. Тогава Той ще работи във вас и да го пожелаете, и да го вършите според Неговата добра воля. Това е чудо, това е благодат. Обаче вие сте, който сте отговорен

На 11 юни 1963 г. монахът Тих Куанг Дук от пагодата Линх-Му в Хю, Виетнам, заел традиционната поза "лотус" се самоzapалва на оживено кръстовище в центъра на Сайгон. Загиба за броени минути.

Морковите и картофите не мислят. Някои хора са такива. Но ако имате силата на разума и можете да мислите, ето кой сте.

Проблемът тук е: аз съм това, което мисля, чувствам, но имам лоши мисли и чувства. Прочетох в "Пътя към Христа", 49 с.:

Вие не можете да контролирате мислите си, не можете да контролирате подбудите си..." Натъквам се на проблем: мисля, чувствам, но не мога да се контролирам. Не мога да направя нищо. Знаем, че ще застрелям някого, но не мога да контролирам мислите и подбудите си. Имаме проблем. Не мога да упражнявам контрол, но съм отговорен. Ако съдията ме попита: "Защо застреля този човек?" - и му отговоря: "Нямам контрол над мислите си", дали ще ме остави да си отида? Не, разбира се. Така че трябва да разрешим проблема.

Днес вие имате **силата да изберете**

Бог - единственото нещо, което притежавате. Не живота си, нито парите. Само силата на избора. Това ме води до втория въпрос - кой сте вие? Човешко същество? Грешник? Кой? Притчи 23:7 казва: "Каквото човек мисли в сърцето си, такъв е и той." Вие сте това, което мислите и чувствате. Вземете "лука" на живота си, обелете "ципите" - пласта на образованието, семейството, хобитата, приятелите, дрехите. В самия център, в сърцевината, сте това, което мислите, и това, което чувствате. Някои от нас подхранват доста лоши мисли и са доста лоши хора. Някои имат себични мисли. Кой сме ние? Себични хора. Някои от нас имат откъснати мисли и са от-

да изберете. Моят пасторска

работа се промени,

когато разбрах това. При мен идват жени и казват: "Не обичам повече съпруга си. Ще го напусна." Съпругът казва същото. "Не се чувствам добре по отношение на партньора си. Тези чувства идват толкова неочаквано, изпълват цялото пространство. Толкова съм бесен." Аз притежавам само силата на избора. Когато човешката воля сътрудничи с Божията, тя става абсолютно всемогъща. Ето защо си отговорен за действията си. Каквото и да трябва да се направи, може да бъде извършено с Неговите сили.

Джон Плъмър бил съспан. Животът му бил окаян. Отишъл на църква и най-сетне чул добрите новини за Исус. Бог може да ни даде ново сърце. Когато му отдал сърцето си, се променил. Станал пастор. Но продължавал да чува малкото момиченце, чувал

викове й. Един ден по новините показали снимка с нея, докато бягала по пътя. Джон дори не знаел, че тя била все още жива. Няколко месеца по-късно се включил в среща на вьетнамските ветерани. Някой продавал разни неща - ножове, компаси от войната. В средата на масата била тази снимка. Виетнамецът продавач казал: "Аз я познавам, зная къде живее." Джон продължил да поддържа връзка. Човекът му казал, че тя понякога се появява пред много хора. Щяла да бъде във Вашингтон пред паметника на вьетнамците, загинали във войната. Джон бил там. Чул я. "Ако можех да говоря на човека, който е бил отговорен за

хвърлянето на тези бомби

бих му казала: "Трябва да простим." Джон написал бележка: "Аз съм този човек." Дал я по един от полицаите. Насочил се към колата, която щяла да я отведе. Приятелите му го сграбчили и го изблъскали през тълпата. Полицаят казал: "Той е точно зад теб." Тя спряла. Обърна-

ла се. Гледали се лице в лице. Войникът, който станал причина за изтезанието й, който чувал години наред виковете, и малкото момиче, сега жена. Джон плакал на рамото й и казал: "Толкова много съжалявам!" Тя казала: "Аз ти прощавам!" Никой

не заснел този момент.

49-годишният войник и 33-годишното момиче. Този следобед прекарвали два часа заедно, разговорайки. Днес все още са приятели. Често си говорят по телефона.

Днес Бог иска да ви прости, да ви върне обратно към връзката ви с Него. Днес Той иска от вас да простите. Да обичате тези, които не ви провокират да обичате. Иска да бъдете като Неговия Син, Който показа колко много ви обича. Искате ли да бъдете като Исус днес? Не можете да простите. Нямаме контрол над чувствата си. Но можете да изберете да ги дадете на Исус.

Пастор Чарлз Бърд обслужва четири църкви и живее в Уисконсин, САЩ. По време на евангелизационната кампания у нас между 4 и 19 ноември той беше евангелизаторът на църквите на „Солунска“ 10 в София. Женен е, със съпругата му Керън са 48-годишни и имат трима синове и една внучка.

Тук публикуваме допълнителната проповед, която той изнесе по време на централното богослужение през последния ден от своята работа в София.